

Vergaderjaar 1988–1989 Nr. 31*

20 369

Regels met betrekking tot voorzieningen voor telecommunicatie (Wet op de telecommunicatievoorzieningen)

NADER VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR VERKEER EN WATERSTAAT¹

Vastgesteld 3 oktober 1988

De memorie van antwoord gaf aanleiding tot het formuleren van de volgende nadere opmerkingen en vragen.

1. ALGEMEEN

1.2. Ontwikkelingen in de telecommunicatie

De leden van de fractie van de **V.V.D.** vroegen hoe de term «toekomstvastheid» moet worden gedeut. Gaat daarachter de verwachting schuil dat nog meer geavanceerde technologieën in de terugverdiendtijd beschikbaar komen?

Wanneer zou voor abonnee-aansluitnetten glasvezel in combinatie met optische apparatuur vermoedelijk aan de orde kunnen zijn, zowel uit technisch als financieel-economisch oogpunt?

1.3. Ontwikkelingen binnen de Europese Gemeenschap

De leden van de fractie van de **V.V.D.** stelden de volgende vragen. Zijn bij de industrie opgetreden vertragingen, die op hun beurt de gecoördineerde introductie van ISDN in Europa hebben vertraagd uitsluitend hoe te schrijven aan het nog niet beschikbaar zijn van de internationale (CCITT-)standaard? Of spelen de ingrijpende grensoverschrijdende industriële herschikkingen op het gebied van telecommunicatie ook een (voornaam) rol? Moet er geloof worden gehecht aan berichten volgens welke genoemde standaardvaststelling misschien wordt uitgesteld?

Levert de opgetreden achterstand bij de totstandkoming van Europese standaarden voor randapparatuur een situatie op waarin het particuliere bedrijfsleven onvoldoende in staat is de per 1 januari 1989 te liberaliseren markt voor randapparatuur met een volledige range van gestandaardiseerde producten te betreden?

¹ Samenstelling:

Leden: Kaland (CDA) (voorzitter), Buijsert (CDA), Schouten (CDA), Boersma (PvdA), Klein Bennink (PvdA), Uijen (PvdA), Heijne Makkreef (VVD), Verbeek (VVD), Tiesinga-Autsema (D66), Barendregt (SGP), De Gaay Fortman (PPR), Vogt (PSP), Schuurman (RPF), mw. Bolding (CPN), Van der Jagt (GPV).

* De vorige stukken zijn verschenen onder de nrs. 226, 226a en 226b van vergaderjaar 1987–1988.

1.4. De exclusieve concessie van de telecommunicatie-infrastructuur

Het uitgaan van oorzakelijke verbanden tussen kosten van processen, activiteiten, produkten en diensten is een bekend beginsel uit de kostprijstheorie. In bedrijven van de omvang en complexiteit als de PTT zal, naast toerekening voor verleende diensten etc. ook een aantal arbitraire kostentoerekeningen onvermijdelijk zijn. Beoordeelt de externe accountant ook de billijkheid en redelijkheid daarvan alsmede van de gekozen uitgangspunten en gehanteerde verdeelsleutels?

1.5. Randapparatuur

De leden van de fractie van de **V.V.D.** merkten op dat het antwoord op de vraag of door de wettelijke liberalisering van de markt voor randapparatuur ook feitelijk een vrije-marktsituatie zal ontstaan gekenmerkt wordt door een formeel-juridische benadering. De vragen van de aan het woord zijnde leden in het voorlopig verslag zijn aldus slechts ten dele beantwoord.

Het gaat niet uitsluitend om gelijke juridische voorwaarden voor Nederlandse en buitenlandse leveranciers, maar onder andere ook om gelijke markttechnische voorwaarden, met andere woorden om de materiële aspecten verband houdende met de toetreding tot de Nederlandse markt.

1.6. Tarieven

De leden van de fractie van de **P.v.d.A.** merkten op dat de minister in de memorie van antwoord stelt dat de toerekening van kosten aan tarieven voor de concessie- en niet-concessie-activiteiten gebeurt op basis van bedrijfseconomische principes. Tevens wordt in de memorie van antwoord gesteld dat voor de groep kleinverbruikers via het tariefs-beheersingssysteem de garantie geldt dat de voor deze groep specifieke telefoonkosten slechts beperkt kunnen stijgen.

Zijn deze twee uitgangspunten niet strijdig met elkaar wanneer men weet dat de lokale telefoongesprekken een belangrijk deel uitmaken van het kleinverbruikerspakket?

Kan aangegeven worden hoe de tarieven van de lokale telefoongesprekken zich na de verzelfstandiging zullen gaan ontwikkelen?

2. ARTIKELSGEWIJZE BEANTWOORDING

Artikel 8 (oud)

De leden van de fractie van de **P.v.d.A.** wezen er op dat in de artikels-gewijze beantwoording bij artikel 8 (oud) de ingrijpende consequenties worden geschetst die het vervallen van dit artikel tot gevolg heeft.

Welke stappen denkt de minister te (kunnen) ondernemen om deze nadelige gevolgen weg te nemen?

Artikel 67 H en I

De leden van de **C.D.A.**-fractie namen met instemming kennis van de mededeling van de minister dat de thans in artikel 67 H voorgestelde tekst van artikel 2 achtste lid van Radio Omroep Zenderwet 1935 niet de bedoeling heeft het gebruik van de NOZEMA-zenders aan banden te leggen om andere redenen dan die welke van louter fysieke of

technische aard zijn en de houder van de concessie derhalve het gebruik van NOZEMA-zenders niet om commerciële redenen kan beperken.

Enkele door deze leden gestelde vragen zijn niet beantwoord. Zij zouden een antwoord alsnog op prijs stellen. Het betreft allereerst de vraag of met betrekking tot artikel 67 H en I advies is gevraagd aan de binnenlandse omroep, de Wereldomroep, N.V. NOZEMA en de Mediaraad?

Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord, wat is dan de inhoud van de betreffende adviezen?

Indien geen advies is gevraagd, waarom is dit achterwege gelaten? Wil de minister voor de openbare behandeling de standpunten van binnenlandse omroep, Wereldomroep, NOZEMA en Mediaraad aan de Eerste Kamer mededelen?

Voor het vervallen van artikel 2 bis in artikel 67 voert de minister aan dat het wetsvoorstel voorziet in één concessionaris voor aanleg, instandhouding en exploitatie van de telecommunicatie-infrastructuur en er derhalve geen ruimte is voor een afzonderlijke concessie voor draadomroepinrichtingen.

Dit argument sprak de aan het woord zijnde leden aan. Minder overtuigend leek deze leden het argument, dat tot nu toe nimmer concessies voor een draadomroepinrichting zijn verleend. Is dit niet het gevolg van het feit dat in Nederland één draadomroepinrichting, welke geheel Nederland omvat, tot nu toe niet tot stand is gekomen?

Was ook PTT geen voorstander van een ontwikkeling naar het zogenaamde CAS-systeem? Een dergelijk systeem is nooit gerealiseerd. Is het dan ook niet op grond van de feitelijke ontwikkeling van het fenomeen draadomroepinrichtingen dat NOZEMA tot nu toe geen gebruik heeft *kunnen* maken van de mogelijkheid van artikel 2 bis van de Radio Omroep Zenderwet 1935? Is het daarom wel juist om het feit dat tot nu nimmer een concessie voor een draadomroepinrichting werd verleend mede als argument te gebruiken voor het schrappen van artikel 2 bis?

Ten slotte stelt de minister, dat het vervallen van artikel 2 bis niet van materiële betekenis is voor de huidige praktijk. Van meer belang is naar de mening van de aan het woord zijnde leden echter de vraag welke materiële betekenis het vervallen van artikel 2 bis heeft voor de toekomst. Het is immers de bedoeling van het kabinet dat zich een ontwikkeling in Nederland inzet in de richting van één draadomroepinrichting welke geheel Nederland omvat.

Zien deze leden het goed, dat bovengenoemde toekomstige ontwikkeling ook van grote materiële betekenis is voor de Nederlandse omroep in verband met de komende praktijk van omroepdistributie via de kabel? Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord wat is dan de toekomstige positie en invloed van N.V. NOZEMA en CASEMA N.V. in het licht van deze nieuwe ontwikkelingen? Blijft de invloed van de omroeporganisaties binnen NOZEMA en CASEMA onaangetast?

Is de minister met betrekking tot deze nieuwe ontwikkelingen bereid tot overleg met de binnenlandse omroep, Wereldomroep, NOZEMA en Mediaraad?

3. ALGEMENE RICHTLIJNEN

De leden van de **V.V.D.**-fractie herhaalden hun verzoek om bij het antwoord op dit nader voorlopig verslag de herziene richtlijnen voor de concessionaris te voegen. De leden van de **C.D.A.**-fractie ondersteunden dit verzoek. Deze richtlijnen moeten desgewenst deel kunnen

uitmaken van de verdere behandeling van de onderhavige wetsvoorstellen.

De voorzitter van de commissie,
Kaland

De griffier van de commissie,
Dijkstra-Liesveld